

KÉT NAP KÖZÖTT

Pecznyik Pál

Amióta megszülettem
s élek, Isten tenyerén,
sem a tegnap, sem a holnap,
csak a mai nap, enyém.

Ó de vajon úgy töltöm-e
ezt az áldott egy napot,
hogy az tetszésére legyen
Atyámnak, ki alkotott?

Tudja, látja, mai napon,
nem magamnak éltem-e,
szívembe lát, és jól tudja,
hogy az, mivel van tele.

Ismeri a gondolatom:
ki se mondom még a szót,
Ő már tudja, mit szól ajkam,
építőt vagy rombolót.

Nem látom Őt, Ő lát engem,
mert átlátszó életem,
árnyék borul életemre,
valahányszor vétkezem.

Atyám segíts úgy tölteni,
minden áldott új napot,
ne feledjem, hogy a földön
átmenő vándor vagyok.

Napok, évekké duzzadnak,
évekből nő ezredév,
Tenálad is csak egy nap van,
de az véget, sosem ér!

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009. I. 23.